

Obrazloženje umjetničke savjetnice po rezultatima Javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2016. godini u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela filmske koprodukcije s manjinskim hrvatskim udjelom (rok 20. srpnja 2016. godine).

Sanja Ravlić, umjetnička savjetnica za filmske koprodukcije s manjinskim hrvatskim udjelom:

Na ovom roku odlučivanja od ukupno 18 prijavljenih projekata (od kojih se 3 nisu razmatrala jer nisu zadovoljili kriterije) u svim kategorijama na Javni poziv u kategoriji filmskih koprodukcija s manjinskim hrvatskim udjelom, za sufinanciranje sam predložila dva dugometražna igrana filma i jedan kratkometražni animirani film.

Glavni kriterij kojim sam se vodila pri odabiru predloženih filmova/projekata bila je, naravno, kvaliteta ponuđenih scenarija, potom sveukupna uspješnost autora/autorica, ali i producenta i koproducenta filma. Potom kriterij zastupljenosti hrvatskih filmskih djelatnika (bilo da se radi o umjetničkim ili tehničkim zanimanjima) u samoj proizvodnji filma. I na kraju, ali ne nevažno, produkcijski kriteriji konzistentnosti koprodukcijske strukture u smislu već potvrđenih ili mogućih dodatnih izvora financiranja te potencijala cirkulacije filma u kinima ili na međunarodnim filmskim festivalima.

Kao da je moj sin talijanske redateljice **Costanze Quatriglio**. Scenarij zajednički potpisuju redateljica Quatriglio i iskusna talijanska scenaristica Doriana Leoneff.

Inspiraciju za ovu intimističku dramu o egzilu i o tome kako egzil oblikuje i mijenja nečiji identitet, redateljica je našla u istinitoj životnoj priči Mohammada Jan Azada, lika iz svog dokumentarnog filma *Il mondo addosso* iz 2006. Krajem 1990.-ih, tisuće muških pripadnika naroda Hazar iz Afganistana bili su prisiljeni napustiti svoje majke i obitelji te doći u Europu preko Pakistana, Irana, Turske i Grčke kako bi izbjegli talibansko etničko čišćenje. Dva brata Hazara, mlađi Ismail i stariji Hussein koji su izbjegli u Italiju, nakon 20 godina po prvi put uspijevaju stupiti u kontakt sa svojom majkom, što će dovesti do nesagledivih posljedica po njihov odnos i život koji su za sebe izgradili u

egzilu.

Glavnu žensku ulogu u filmu tumači hrvatska glumica Tihana Lazović, a dio filma će se i snimati u Hrvatskoj.

Film *Otac* četvrti je dugometražni igrani film srbijanskog redatelja **Srđana Golubovića**, čiji je prethodni film *Krugovi*, također koprodukcija između Srbije, Njemačke, Francuske i Hrvatske, bio prikazan na festivalima u Berlinu i na Sundance Film Festivalu gdje je osvojio posebno priznanje žirija. Scenarij za ovaj novi film zajednički potpisuju redatelj Golubović i poznati hrvatski scenarist i redatelj **Ognjen Sviličić**. Priča je to o Nikoli, čovjeku kojemu je novo vrijeme oduzelo sve, pa i pravo na vlastitu djecu. Nikola je simbol borbe protiv licemjerja koje donosi to novo vrijeme koje nam cinično postavlja pitanje – da li siromaštvo isključuje i pravo na vlastitu djecu? Poput nekog modernog Sizifa Nikola se u svojoj potrazi za pravdom suočava s korupcijom, birokracijom, apsurdom i ravnodušnošću te luta od jednih do drugih vrata, od jednog do drugog službenika, a sve dalje od rješenja i pravde.

Premda Nikola počinje priču kao gubitnik, odbačen i ponižen čovjek, kroz svoje putovanje, hodajući od svog sela do glavnog grada, s jednog na drugi kraj zemlje, vođen protestom, osjećajem osnovnog ljudskog dostojanstva i željom da dokaže nešto samom sebi i drugima, postaje heroj, u ovom, kako ga redatelj Golubović karakterizira, «bajkolikom tranzicijskom vesternu».

Pad Rima

Riječ je o 12 minutnom kratkometražnom filmu u tehnici 2D digitalne animacije kojeg autor, mađarski animator **Balasz Turai** žanrovski određuje kao distopijsku komediju ili znanstveno-fantastičnu satiru. Sam naslov filma, ali i u velikoj mjeri njegova radnja i svijet inspirirani su istoimenom pjesmom slavnog britanskog pjesnika W.H. Audena iz 1940. godine, u kojoj pjesnik povlači analogiju između povijesti drevnog Rima i onim što smatra mračnom realnosti suvremenog

života, implicitno dijagnosticirajući da suvremena civilizacija pati od istih bolesti kao i drevni Rim, bolesti koje su dovele do njegove propasti.

Autor Turai u svom kratkom animiranom filmu na sličan način povlači paralele između tragikomičnog distopijskog postapokaliptičnog fikcijskog svijeta kojeg kreira u filmu i današnjice u kojoj, prema njegovim riječima: "postkršćanska bogata enklava agresivno štiti svoj prostor od prodora drugačijih, uljeza."

Također valja naglasiti da je riječ o projektu koji nastaje u okviru započete inicijative suradnje na području animacije između Hrvatske i zemalja tzv. Višegradske inicijative, u ovom slučaju Mađarske.